

Svar (20/1 03)

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

I foråret 2002 indgik regeringen og arbejdsmarkedets- og de kommunale parter en integrationsaftale, som indeholder en række forslag til forbedring af arbejdsmarkedsintegrationen for nyankomne og herboende flygtninge og indvandrere. I integrationsaftalen indgår bl.a. et forslag om at etablere en enkel og ubureaukratisk model for virksomhedspraktik. Modellen for virksomhedspraktik udmøntes i de lovforslag, der fremsættes i foråret 2003 i forbindelse med forliget om »Flere i arbejde«.

Den virksomhedspraktikordning, der blev foreslået i integrationsaftalen, bliver med forliget om »Flere i arbejde« udbredt som et generelt beskæftigelsespolitisk redskab for ledige. Formålet med ordningen er træning af faglige, sproglige og/eller sociale kompetencer på en offentlig eller privat arbejdsplads. Det følger endvidere af integrationsaftalen, at en udlænding i virksomhedspraktik kommer ud på virksomheden medbringende sin ydelse, f.eks. kontanthjælp eller introduktionsydelse. Arbejdsgiveren bliver således ikke indblandet i forsørgelsessiden.

Det beskæftigelsestillæg på 11,90 kr. i timen, som modtagere af starthjælp og introduktionsydelse i individuel jobtræning modtager i dag, vil blive videreført.

Virksomhedspraktikordningen er dels rettet mod personer, hvor et afklaringsforløb er nødvendigt i forhold til den videre indsats, dels rettet mod personer, som kun vanskeligt kan opnå beskæftigelse på normale løn- og arbejdsvilkår eller i løntilskudsordning.

Formålet er at bygge bro til det almindelige arbejdsmarked og fremme integrationen på arbejdsmarkedet ved at give mulighed for en trinvis opkvalificering.

Kommunerne og AF får derfor mulighed for at tilbyde arbejdspladsintroduktion i form af virksomhedspraktik eventuelt i kombination med opkvalificering med henblik på, at de ledige efterfølgende kan varetage et løntilskudsjob eller et almindeligt arbejde. Ordningen med trinvis opkvalificering forventes bl.a. at forbedre mulighederne for de grupper af flygtninge og indvandrere, som har særlige vanskeligheder

med at blive integreret på det danske arbejdsmarked.

Spm. nr. S 1299

Til finansministeren (9/1 03) af:

Søren Søndergaard (EL):

»Vil ministeren redegøre for, hvorfor Personalestyrelsen ikke vil godkende, at løn og arbejdsforhold for gravermedhjælperne på landsbykirkegårdsene reguleres på samme vilkår som gælder for de ansatte på bykirkegårdsene?«

Svar (23/01 03)

Finansministeren (Thor Pedersen):

Personalestyrelsen har over for mig oplyst, at en organisation, der ønsker at indgå overenskomst på et område, hvor der ikke er overenskomst, skal efter Finansministeriets praksis bl.a. dokumentere, at den repræsenterer mindst halvdelen af de ansatte inden for den personalegruppe, der ønskes overenskomst for, jf. Finansministeriets Personaleadministrative Vejledning, kap. 2, pkt. 16.

Statsansattes Kartel har på vegne af Specialarbejderforbundet i Danmark og Forbundet af Kirke- og Kirkegårdsansatte både i 1993 og i 1999 stillet krav om indgåelse af en fælles organisationsaftale for gravermedhjælpere ved landsbykirkegårde.

Organisationerne har imidlertid ikke kunnet dokumentere, at de til sammen eller hver for sig repræsenterer mindst halvdelen af de ansatte på dette område.

Specialarbejderforbundet i Danmark har i september 2002 på ny stillet krav om indgåelse af en organisationsaftale for gravermedhjælpere på landsbykirkegårdsene, men har ikke ønsket at dokumentere antallet af medlemmer.

De ansatte er omfattet af Kirkeministeriets cirkulære om løn- og ansættelsesvilkår for gravermedhjælpere m.fl. Efter cirkulæret, der er udsendt efter forhandling med de to organisationer, reguleres løn mv. på samme måde og med samme procenter som for øvrige ansatte i staten og folkekirken, herunder for ansatte ved bykirkegårdsene.